

39 Йона

1,1 І до Йони сина Амагія було господне слово, що казало: 2 Встань і піди до великого міста Ніневії і проповідуй в ньому, що до Мене прийшов крик його зла. 3 І встав Йона, щоб втекти до Тарсіса з перед господного лица, і зійшов до Йопії і знайшов корабель, що йшов до Тарсіса, і дав свій наєм і ввійшов до нього, щоб плисти з ними до Тарсіса з перед господнього лица. 4 І Господь підняв вітер на морі, і була велика буря на морі, і корабель був в небезпеці розбитися. 5 І збоялися моряки і закричали кожний до їхнього бога і викидали до моря посуд, що в кораблі, щоб облегчитися від них. А Йона зійшов в живіт корабля і спав і храпів. 6 І до нього прийшов головний моряк і сказав йому: Чому ти храпиш? Встань приклич твого Бога, щоб Бог спас нас і ми не згинули. 7 І сказав кожний до свого ближнього: Ходіть вкинемо жереби і пізнаємо задля кого в нас є це зло. І вкинули жереби, і жереб впав на Йону. 8 І сказали до нього: Сповісти нам задля чого це зло є в нас. Яке твоє діло? І звідки йдеш, і з якої ти країни і з якого народу? 9 І він сказав до них: Я раб Господа і я почитаю небесного Господа Бога, який зробив море і сушу. 10 І злякалися мужі великим страхом і сказали до нього: Що це ти зробив? Томущо зрозуміли мужі, що він втікав з перед господнього лица, бо він їм сповістив. 11 І вони сказали до нього: Що зробимо з тобою і море втихомириться для нас? Бо море ішло й ще більше піднімало хвилю. 12 І сказав до них Йона: Візьміть мене і вкиньте мене до моря, і море вщухне для вас. Томущо я пізнав, що через мене є ця велика буря проти вас. 13 І мужі намагалися повернутись до землі і не могли, бо море ішло й ще більше піднімалося на них. 14 І вони закричали до Господа і сказали: Господи, хай вповні не згинемо задля душі цього чоловіка, і не дай на нас праведну кров, бо так як Ти, Господи, забажав, Ти зробив. 15 І взяли Йону і викинули його в море, і море спинилось від свого хвилювання. 16 І мужі злякалися Господа великим страхом і принесли жертву Господеві і помолилися молитвами.

2,1 І Господь приказав великому китові поглотити Йону. І Йона був в животі кита три дні і три ночі. 2 І Йона помолився до свого Господа Бога з живота кита, 3 і сказав: Я закричав в моїй печалі до мого Господа Бога, і Він мене вислухав. 3 живота аду ти почув мій крик, мій голос. 4 Ти мене відкинув в глибину серця моря, і мене обійшли ріки. Всі твої висоти і твої хвилі прийшли на мене. 5 І я сказав: Я відкинений від твоїх очей. Отже чи додам поглянути на твій святий храм? 6 Пролилася довкруг мене вода аж до душі, мене окружила остання безодня, моя голова зійшла до тріщин гір. 7 Я зійшов до землі, в якої її засуви - вічні засуви, і хай підніметься зітління мого життя, мій Господи Боже. 8 Коли в мені зникла моя душа я згадав Господа, і хай до Тебе зайде моя молитва, до твого святого храму. 9 Хто береже марне і брехливе, оставили своє милосердя. 10 Я ж жертвуватиму тобі голосом похвали і визнання. Те, що я помолився, я віддам на моє спасіння Господеві. 11 І Він приказав китові, і той викинув Йону на сушу.

3,1 І до Йони в друге було господне слово, що казало: 2 Встань, піди до великого міста Ніневії і сповісти в ньому за ранишою проповіддю, яку Я тобі сказав. 3 І Йона встав і пішов до Ніневії, так як сказав Господь. А Ніневія була великим містом для Бога, яких три дні ходи дороги. 4 І Йона почав входити до міста як хода одного дня

і проповідував і сказав: Ще три дні і Ніневія буде перекинена. 5 І мужі Ніневії повірили Богові і проголосили піст і зодягнули мішки від їхнього малого аж до їхнього великого. 6 І слово наблизилося до царя Ніневії, і він встав зі свого престолу і зняв з себе свою одіж і зодягнувся в мішок і сів на попелі. 7 І проповідувано і сказано від царя в Ніневії і від його вельмож, кажучи: Люди і скотина і воли і вівці хай нічого не їдять, ані не пасуться, ані не пють воду. 8 І люди і скотина зодягнулися в мішки, і ревно закричали до Бога. І відвернулися кожний від своєї поганої дороги і від неправедності, що в їхніх руках, кажучи: 9 Хто знає, чи не розкається Бог, і відвернеться від гніву своєї люті і не будемо вигублені? 10 І Бог побачив їхні діла, що вони відвернулися від їхніх поганих доріг, і Бог розкався за зло, яке сказав їм зробити, і не зробив.

4,1 І Йона засмутився великим смутком і замішався. 2 І він помолився до Господа, і сказав: О Господи, чи це не мої слова, ще як я був в моїй землі? Через це я випередив, щоб втекти до Тарсиса, томущо я пізнав, що ти милосердний і щедрий, довготерпеливий і дуже милосердний, і що розкаюєшся за зло. 3 І тепер, Владико Господи, візьми мою душу від мене, бо краще мені вмерти ніж мені жити. 4 І сказав Господь до Йони: Чи ти дуже засмутився? 5 І Йона вийшов з міста і сів напроти міста. І він зробив собі там шатро і сидів під ним в тіні, аж доки не побачить, що буде з містом. 6 І Господь Бог приказав тикві, і вона виросла понад голову Йони, щоб була тінь над його головою, щоб його отінити від його зла. І Йона великою радістю зрадів тиквою. 7 І Бог приказав ранньому хробакові вранці, і він побив тикву, і вона висохла. 8 І сталося, що як тільки зійшло сонце і Бог приказав вітрові спекоти, що палить, і сонце побило голову Йони. І він ослаб і відрікався свого духа і сказав: Краще мені вмерти ніж жити. 9 І Бог сказав до Йони: Чи ти дуже засмутився за тикву? І він сказав: Я дуже засмутився аж до смерти. 10 І Господь сказав: Ти пошкодував тикву, над якою ти не трудився над нею, і ти її не вигодував, яка була з ночі і згинула з ночі. 11 А хіба Я не пошкодую великого міста Ніневії, в якому живуть більше ніж сто двадцять тисяч людей, які не пізнали їхньої правиці чи їхню лівіцю, і багато скотини?